

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 10089/02

בפני: כבוד השופט מ' חשין
כבוד השופט א' ריבלין
כבוד השופט א' גרוניס

העותרים: 1. _____ אלטייב
2. _____ אלטייב

נגד

המשיב: מפקד כוחות צה"ל באיזור רצועת עזה

עתירה למתן צו על-תנאי

תאריך הישיבה: י"ג באדר ב' תשס"ג (17.3.03)

בשם העותרים: עו"ד מוחמד דחלה

בשם המשיבה: עו"ד עינב גולומב

פסק-דין

העותרת 1, אזרחית ישראל, היתה נשואה בעבר לאזרח ישראל, ולבני הזוג נולדו ארבעה ילדים. לימים התגרשה העותרת מבעלה ונישאה לפלוני, תושב עזה. לבני הזוג ילד אחד אשר נולד בשנת 2000.

מאז נישואי השניים חילקה העותרת את חייה בין ישראל לבין רצועת עזה. כך היה עד חודש מאי 2002, שעה שבקשת העותרת להיכנס לרצועת עזה נענתה בשלילה בהסתמך על טעמי ביטחון. אותה עת היו גורמי הביטחון נכונים לאפשר לעותרת להיכנס לעזה ובלבד שלא תשוב לישראל במשך תקופה של שנה. העותרת הסכימה, כביכול, להצעה אלא שהסכמתה היתה מלווה בטענה כי השלטונות מנצלים לרעה את מצבה עקב מצוקתה. משהיה כך נפלה ההצעה ועל רקע זה הוגשה העתירה שלפנינו.

בתשובתה חזרה המדינה על טענתה כי טעמי ביטחון מונעים את כניסתה של העותרת לרצועת עזה. זאת ועוד: בעוד אשר קודם לכן נכון היה המפקד הצבאי לאפשר לעותרת להיכנס לרצועת עזה ובלבד שתוסיף ותישהה שם שנה תמימה, עתה הודיעתנו הפרקליטות - בשם המפקד הצבאי - כי אין הם נכונים עוד להתיר לעותרת לצאת לרצועת עזה ולו לשנה כהצעתם קודם לכן. כן הודיעתנו המדינה כי נכונה היא להציג לפנינו חומר מודיעין במעמד צד אחד בלבד כדי לשכנענו כי ההתנגדות להיעתר לעותרת התנגדות ראויה היא. בתגובה לטענת המדינה בנושא טעמי הביטחון הגישה העותרת בקשה לגילוי הראיה החסויה.

שמענו את המדינה במעמד צד אחד והוספנו ועיינו בחומר בכתב שהועמד לרשותנו. לאחר שמיעה ועיון אלה שוכנענו כי הצורך באי-גילוי הראיה - מטעמי ביטחון - מכריע את הכף. אשר לגופו של חומר הראיות, שוכנענו כי סירובו של המפקד הצבאי להתיר לעותרת להיכנס לרצועת עזה סרוב ראוי הוא המיוסד על חומר הראיות. לעניין זה אין לנו אלא לחזור על עיקרי טיעוניה של המדינה בתשובתה, ולפיהם בעלה של העותרת בעזה קשור - בקשר אמיץ ביותר - לפעולות טרור קשות נגד מדינת ישראל במסגרת ארגון "ועדת ההתנגדות העממית בעזה". קשר זה שיש לבעלה של העותרת אוצל במישרין על העותרת ומכאן סירובן של רשויות הביטחון.

אנו ערים כמובן, לקושי שהעותרת נתונה בו, ואולם נוכח מצב הביטחון ופיגועי הטרור בישראל סבורים אנו כי אין מנוס אלא לסרב לעותרת את מבוקשה.

אנו מחליטים אפוא לדחות את העתירה.

היום, י"ג באדר ב' תשס"ג (17.3.2003).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט